

JAUME CLIMENT | Observador de la ciutat de Lleida

“A vegades no som prou conscients de les meravelles que tenim a la vora”

Jaume Climent Oliveres (Lleida, 1948) s'autodefinix com a “observador de la ciutat”, i ho fa sobretot mitjançant les seues col·laboracions en premsa i amb els seus videos, on recull esdeveniments culturals i socials lleidatans. Tothom li demana col·laboracions i els seus treballs audiovisuals estan penjats al Youtube. Però com ell diu, “vaig fent en la mesura que el temps m’ho permet. M’agrada estar també per la família: tinc tres néts”. És mestre de formació però sempre es va dedicar al sector elèctric, fins que es va jubilar.

Quan va començar a escriure?

A l'adolescència. Poc a poc vaig anar recopilant tot el que anava escrivint. Fins que vaig adonar-me que tenia material pel fer un llibre. Després vaig presentar-me al concurs de la novel·la eròtica amb *L'Ànsia*, que crec que ja està exhaurida. Només es pot llegir online.

Paral·lelament, escrivia poemes. Sí. Quan vaig tenir suficient producció vaig editar un llibre que es titula *Batecs, Amors, Enyors, Eros*. Aquest és a la venda.

També escriu relats en prosa i col·labora en premsa.

Pel que fa als relats, sempre intento donar un toc

d'humor. En premsa, fa ja anys que hi col·laboro. Intento exposar el meu punt de vista de la meua ciutat, molt sovint crític. Perquè crec que a Lleida li falta una bona planificació urbanística sobretot pel que fa a zones verdes. I no me n'estic. Col·laboro des del 1997. Però als anys setanta ja escrivia alguna cosa al *Diario de Lérida*.

I els videos, quan comença a treballar-hi?

Ben aviat, també. Sóc un enamorat de la Seu Vella, de la Catedral... he anat consultant arxius i he intentat fer més visible la Lleida oculta, la dels nostres pares i avis. I el procés de producció el faig tot jo.

No es limita només a la ciutat.

No, és clar. Aprofito viatges, escapades. Sempre hi ha un indret o altre que és poc conegut. M'interessa fer petits descobriments. A

vegades no som prou conscients de les meravelles que tenim a la vora.

Per exemple?

Un dels darrers que vaig fer, una muralla a Estopanyà. És un fenomen de la natura excepcional, i el tenim a 80 quilòmetres. És un lloc únic.

Vol continuar escrivint, gravant...

És la intenció. I ho compagino fent de cangur dels meus néts (somriu). En tinc tres.

Crec que a Lleida li falta una aposta més ferma per les zones verdes; s'hauria d'actuar més directament